

blive forſendte i Breve, og for dem kan det mange Gange være en ikke ſaa lille Ulempe, at de undertiden maa vente 3—4 Dage længere paa et Brev, end Tilfældet vilde være, naar der var en mindre Poſtexpedition. Det vilde alſaa haade efter min og Beboernes Mening være meget ſikkeligt, om denne Forandring kunde ſke. I Begyndelſen af denne Samling reiſte jeg dette Spørgsmaal ved at henvende mig ſkriftligt til det høie Finantsudvalg, ſom velvillig tog ſig af Sagen, og Beboerne viſte da ogſaa deres Interesſe for den, idet de, da de ſaa, hvorledes det var gaaet med denne Behandling, og hvad der var ſtillet i Udſigt, navnlig at det maatte aldrig kunde blive til Noget, ſamlede ſig om at indgive et Andragende med mange Underſkrifter. Andragendet var forſynet med 171 Underſkrifter, og det kunde have ſaaet mange Flere, hvis man havde gjort ſig mere Ueilighed dermed. Jeg kan derfor ikke Andet end paa det Varmefte anbefale denne Sag til den høitærede Indenrigsminiſter, og jeg kan heller ikke tro Andet, end at den erede Indenrigsminiſter, naar han bliver rigtig bekendt med Sagen, ogſaa vil virke for, at Andragernes Onſke kan blive opfyldt. Befoſtningerne derved ville efter min Mening være meget ringe; jeg kan ikke tro, at Sagen ſkulde ſtrande paa dem. Der betales jo nu Noget til denne Brevſamlers for hans Ueilighed, og han har virkelig megen Ueilighed; jeg tror, at han har meget mere at beſtille med Poſtmæſteren i Svinnings, thi Vaareveile har en meget ſtørre Udſtrækning og at meget ſtørre Folketal end Svinnings, og dette gjør jo, at der bliver en ſtørre Trang til, at navnlig diſe Pengebreve, — det er jo dem, der ligger Folk meſt paa Sinde — kunne komme hurtigere i Bedkommendes Hænder. Dertil kommer ogſaa, at imedens Pengene paſſere fra Brevſamlingsſtedet til Poſtkontoret, er der intet Anſvar, Poſtvæſenet paatager ſig intet Anſvar for ſaadanne Breve, ſjænd de naae Poſthuſet. Dette er ogſaa en Niſko for Befolkningen; thi hvis der ſkulde tilſtøde et Uheld, ſjænd Pengene naae Poſthuſet, hvad der jo kan ſke, maa Bedkommende ſelv bære Tabet. Jeg ſkal derfor paany, ligesom jeg gjorde ved Finantslovens Behandling, tillade mig paa det Bedſte at anbefale denne Sag.

Chriſtiansen: Den høitærede Indenrigsminiſter udtalte, at dengang man i ſin Tid kunde ſende Kreaturer med Log Nr. 37, vare Beboerne ikke tilfredſe dermed, men førte Klager derover. Det er mig næſten ubegribeligt, hvorfra diſe Klager ſkulde komme, med mindre det ſkulde være Banebeſtyrelſen eller Personalet ſelv, der ſkulde have fremſat dem. Navnlig kunne diſe Klager ikke være udgaaede fra Ringkjøbing, da det var en heldig Tid for Beboerne, paa hvilken Loget afgik. Dette fremgaa ogſaa tydelig deraf, at der ofte fra Ringkjøbing er ſendt Vogne laadede med Kreaturer

2 Mil Nord paa for at ſaae dem med Log Nr. 37 Syd paa, men dette Middel til at ſaae Kreaturer ſendte med dette Log er nu ſtandſet. Der var alſaa ikke for Ringkjøbing eller Omegn været Grund til at klage over Godsforſendelserne med dette Log. Naar den høitærede Miniſter fremdeles tilſjæede, at ſelv om man gav Tilladelse til, at Kreaturer kunde ſendes med dette Log, naar der var Plads, kunde det undertiden hændes, at Beboerne ikke kunde ſaae Kreaturer med det Log, ſom de havde gjort Regning paa, fordi det var overlæſjet, eller der ikke var Plads, ſaa har denne Grund ikke ſaa stort at betyde, thi Banebeſtyrelſen maa jo, idet Vogne beſtilles 24 Timer iſorveien, forud vide, hvormange Vogne der ſkal til, og den maa da kunne ſætte den ſjældne Dampkraft til, for at føre Loget igjennem. Jeg kan derfor aldeles ikke ſkjønne Andet end, at Afſenderne kunne være godt tjente med at have en ſaadan Tilladelse. I Begyndelſen gif der mange Extratog paa Veſtbanen for at afhjælpe den tilſteværende Trang, medens Fragten fandtes for ſtor til, at Log Nr. 37 kunde benyttes; men da det nye Godſtog kom i Gang, opſtød der idelig Klage over den uheldige Tid, der var beſtemt for Logets Ufgang fra Ringkjøbing, og dette er ikke ſenere blevet forandret. Jeg kan ikke forſtaa, hvorfor Ufgangstiden er beſtemt til Kl. 9¹/₂, og ikke lige ſaa godt kunde beſtemmes 2 eller 3 Timer ſenere, hvorved Loget endda ſamme Dag kunde naae til Fredericia, hvor det ſaa vidt mig bekendt ligger Matten over. Derfor dette kunde lade ſig gjøre, kunde, ſom allerede udtalt af den erede Ordfører, den Trang, der er tilſtede, til et Formiddagstog Syd fra til Ringkjøbing, med det Samme blive afhjulpen, nemlig naar Loget der Dagen efter gif tilbage fra Fredericia, overnattede i Varde og om Formiddagen gif til Ringkjøbing. Paa denne Maade vilde dette Log, der nu kun gjør lidt Gavn for Ringkjøbing og Omegn, ſaae en meget forøget Betydning haade for Gods-, Kreatur- og Perſontrafikken, og ſamtidig dermed vilde Indtægten af Banen ſtige betydelig.

Da jeg nu har Ordet, tør jeg maatte ved denne Leilighed tillige minde om en anden Mangel ved Banebruken i denne Egn, en Mangel der er den høitærede Miniſter velbekendt, det er Savnet af en Goldeplads ved Belling. Der er nemlig ingen Goldeplads Syd for Ringkjøbing nærmere denne By end 2 Mil, og da Egnen der er frugtbar og tæt befolket, vilde det, ſelv om det ſkulde forvalde Banen en Del Udgiſt at oprette en ſaadan Goldeplads der, alligevel give den en god Indtægt og yde Befolkningen paa dens jevnlige Rjødſtadsreiſer en ſtor Behagelighed.

Indenrigsminiſteren (Steel): Ja, det er ikke meget danſkeligt at ſige, hvad der konvenerer ethvert enkelt Steb. Man kan med ſtor Lethed